

πολλάκις ἀνθόρροιαν. Ἄντοχὴ εἰς ὀλίκον ἀνθρακικόν ἀσβέστιον κατὰ Vindal ἐκ δεδομένων Βορείου Ἀφρικῆς 60 %. Ἡ ἑλληνικὴ πράξις καθιέρωσεν ἀντοχὴν 25 %. Ἄντοχὴ εἰς ἐνεργόν Ca. D. G. Ἄντοχὴ εἰς χλωροῦχα ἄλατα 80 MG/KG ἐδάφους. Εὐαίσθητον εἰς τὴν ἑρπασίαν. Ἄπαιτεῖ ἐδάφη βαθέα, δροσερά ἔστω καὶ πτωχά. Εὐαίσθητον εἰς ἐδάφη συμπαγῆ καὶ ὑγρά.

Ριζοβολεῖ εὐκόλως. 60 % ἐπιτυχία. Εἰς τὸν ἐπιτραπέζιον ἐμβολιασμὸν ἡ ἐπιτυχία εἶναι μεγάλη (κοπὴ ὑποκειμένου 48 ὥρας πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ).

4) *Rupestris Metallica* (Υποκείμενον θαμνώδες. Εὐρωστία μέση. Ὁρίμανσις τοῦ ξύλου οὐχὶ πλήρης. Ἀρίστη ἀντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ τὰς κρυπτογαμικὰς ἀσθενείας. Εἰς βροχερὰς ἀνοιξίαις προσβάλλεται ἀπὸ ἀνθρακώσεως. Ἐδαφικαὶ ἀπαιτήσεις ὡς τοῦ *Lot*.

5) *Berlandieri Ressequier No 1*: Υποκείμενον ἀναρριχητικόν. Εὐρωστία καὶ ὄριμανσις τοῦ ξύλου καλὴ. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ τὰς κρυπτογαμικὰς ἀσθενείας καλὴ. Ἀντέχει εἰς τὸ ἀνθρακικόν ἀσβέστιον. Ριζοβολεῖ δυσκόλως. Δὲν ἔχει διαδοθῆ λόγφ τῆς μικρᾶς ριζοβολίας.

Ἐγβρίδια

I. RIPARIA X RUPESTRIS

1) 3306 (Couderc): Ἐπετεύθη τὸ 1882 εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Couderc διὰ διασταυρώσεως μεταξὺ τοῦ *Riparia Tomentosa X Rupestris Martin*. Υποκείμενον ἀναρριχητικόν: Εὐρωστία μετρία Ὁρίμανσις τοῦ ξύλου καλὴ. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν καλὴ. Ἄντοχὴ εἰς τὸ ἀνθρακικόν ἀσβέστιον, 30 % ὀλικόν, 11 % δραστικόν. Ριζοβολεῖ εὐκόλως. Συγγένεια ἐπαρκῆς. Ἐπιτυχία εἰς τοὺς ἐμβολιασμοὺς μικρὰ. Εὐδοκίμει εἰς ἐδάφη ἀργιλλώδη δροσερά ἔστω καὶ ὑγρά. Εὐαίσθητον εἰς τὴν ἑρπασίαν.

2) 3309 (Couderc). Ἐπετεύχθη τὸ 1882 εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Couderc διὰ διασταυρώσεως τοῦ *Riparia Tomentosa X Rupestris*. Υποκείμενον ἀναρριχητικόν. Εὐρωστία καὶ ὄριμανσις τοῦ ξύλου καλὴ. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν ὑψηλὴ. Ἄντοχὴ εἰς ἀνθρακικόν ἀσβέστιον 30 % ὀλικόν, ἐνεργόν 11 %. Ριζοβολεῖ εὐκόλως (ποσοστὸν ἐπιτυχίας 40—60 %). Ἡ συγγένεια τοῦ με ὄρισμένα *Vinifera* ἀπέδειχθη ἀνεπαρκῆς (π. χ. *Barbera*, *Chasselas Dorato Pozaki* Σουλτανίνα, Μαῦρο Να-

ούσης κ.λ.π.). Ἄπαιτεῖ ἐδάφη βαθέα, δροσερά, δὲν προσιδιάζει εἰς τὰ ξηρά καὶ τὰ ὑγρά. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγκατελείφθη λόγφ μὴ ἀρμονικῆς οὐμβιώσεως μετὰ τὰ ἐμβόλια.

3) 101.14 (Millardet e De Grasset): Ἐγβρίδιον ἐπιτευχθὲν εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Millardet καὶ Grasset τὸ 1882. Φυλλοξηρικὴ ἀντοχὴ ὑψηλὴ. Ριζοβολεῖ εὐκόλως (80 %). Συνδυάζεται μετὰ τὰ ἑρμωπαϊκὰ (συγγένεια). Προσιδιάζει εἰς ἐδάφη, ἀργιλλώδη ἀμμοαργιλλώδη. Ἄντοχὴ εἰς ἀνθρακικόν ἀσβέστιον (20 % ὀλικόν), 9 % δραστικόν.

4) *Schwarzman (Riparia-Rupestris)*: Φυσικόν ὑβρίδιον ἐπιλεχθὲν κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ 20οῦ αἰῶνος, εἰς τὴν Μοραβίαν. Ἐξαιρέσει μίθς μεγαλυτέρας εὐρωστίας ἢ ἑμωαρίζει συγκριτικῶς μετὰ τὸ 101.14, αἱ λοιπαὶ ἰδιότητες εἶναι αἱ αὐταί.

II. BERLANDIERI X RIPARIA

1) 420 A: Ἐγβρίδιον ἐπιτευχθὲν ὑπὸ τοῦ Millardet καὶ Grasset, εἰς Γαλλίαν τὸ 1887. Ἀναρριχόμενον. Εὐρωστία καὶ ὄριμανσις τοῦ ξύλου ἀρίστη. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν μεγάλη. Ριζοβολεῖ κάπως δυσκόλως κατὰ τοὺς Ἴταλοὺς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ποσοστὸν ριζοβολίας ἀνέρχεται εἰς 50—60 %. Εἶναι μικρὰς ἀναπτύξεως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἀλλὰ μετὰ προσδίδει εὐρωστίαν εἰς τὸ ἐμβόλιον. Ἡ συγγένεια τοῦ εἶναι ἰκανοποιητικὴ ἰδίως μετὰ τὰ ἐπιτραπέζια. Ἄντοχὴ εἰς τὸ ἀνθρακικόν ἀσβέστιον ἰκανοποιητικὴ (40—50 % ὀλικόν) (20 % ἐνεργόν). Ἐπιτυχία εἰς τὸν ἐπιτραπέζιον ἐμβολιασμὸν ἰκανοποιητικὴ (50 %) εἰς τὸν ἐπὶ τόπου λίαν ἰκανοποιητικὴ (98 %). Προσιδιάζει εἰς πτωχὰ ξηρὰ ἀσβεστοῦχα ἐδάφη κατὰ τοὺς Ἴταλοὺς. Ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς συνθήκας δὲν ἔδωσε καλὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὴν ἀντοχὴν εἰς τὴν ἑρπασίαν. Ἐπίσης ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι δὲν διαβιοῖ ἀρμονικῶς μετὰ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος.

2) 420 B: Εἶναι τὸ περισσότερον ἀνθεκτικόν εἰς τὴν φυλλοξήραν ἐκ τῶν νόθων τῆς ομάδος. Ἄντοχὴ εἰς τὸ ἀνθρακικόν ἀσβέστιον μεγαλυτέρα τοῦ 1202 καὶ ἴση περίπου μετὰ τὴν τοῦ 420 A. Ἐχει μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Ριζοβόλησιν τοῦ 420 A. Προσιδίδει εὐρωστίαν εἰς τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐμβόλια. Προσιδιάζει εἰς ἐδάφη ὡς τὸ 420 A.

3) 157.11 (Couderc): Ἐπετεύχθη εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Couderc τὸ 1889 δια διασταυρώσεως τοῦ *Berlandieri Les Sorres X Riparia Gloire Di Montpellier*. Ἄντοχὴ εἰς ἀνθρακικόν ἀσβέστιον μέχρι